

Blad, et Regeringsblad, men et særskilt Blad. Jeg maa være enig med den ærede foregaaende Taler i, at hvad der nødvendigvis altid maa fremhæves som Hovedsynspunktet, er ikke det finantzielle Udbytte for Statskassen, men maa aabenbart være Hensynet til Publikums Læve og Krav og paa, at Kundgjørelserne ske paa en saadan Maade, at de blive saa let tilgængelige for Publikum som muligt. At den nuværende Tilstand i saa Henseende skulde lade Noget særligt tilbage at ønske, tror jeg ikke; jeg har egentlig aldrig hørt Nogen besvære sig over den, og jeg tror altsaa, at man kunde forsaa vidt godt fortsætte den; men jeg skal dog gjerne indrømme, at naar man ved Siden af at fyldestgjøre Publikums Krav, kan skaffe Statskassen en Indtægt, saa er dette Noget, hvorimod der paa ingen Maade kan være Noget at invende. Men om nu den Bei, at lade Regeringen foranstalte selve Udgivelsen af det Blad, hvori Beskjendtgjørelserne skulle ske, vil være den for Publikum tjenligste, og om det derhos vil blive til Held for Statskassen selv, det er Noget, som ingenlunde staar mig klart. Det vil jo væsentligt bero paa, hvor billigt og hvor let tilgængeligt for Publikum man kan gjøre et saadant Blad. Gaar man den Bei, som jeg erkjender har Noget for sig, saa er det vistnok det Bedste ikke at lade Regeringen umiddelbart fremtræde som den, der udgiver Bladet, men at lade den overgive i Entreprise til En eller Anden. Hvor meget jeg end kan have imod Auktion i den Skikkelse, hvori det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) har foreslaaet det, forekommer det dog mig, at der ikke kan være Noget at indvende derimod, forsaa vidt det gjælder et Blad, der alene skulde indeholde saadanne retslige Beskjendtgjørelser. Derimod kan jeg ikke negte, at jeg samstemmer med de Herrer, der have havt Betænkelse ved at følge det ærede Medlem. Det er jo i saa Henseende allerede udtalt fra flere Sider, og blandt andre af min ærede Sidemand, at det maa vække en ganske overordentlig Grad af Betænkelse, dersom det var Meningen, at Regeringen var saa godt som bunden til det høieste Bud, der skete. Var dette Tilfældet, vilde det jo være

ganske umuligt at gaa ind derpaa; thi man vilde da ad den Bei kunne skaffe Udvidelse til Blade, som i høieste Grad modvirke det Formaal, Staten maa have. Den ærede Forslagsstiller har nu udtalt, at det var den egentlige Mening, at man saavidt muligt skulde blive ved det Nuværende, men at i alt Fald Regeringen skulde have friere Valg; men i saa Fald siger jeg, at man bereder Regeringen ganske overordentlige Vanffeligheder. Det vilde være en meget ubehagelig Situation, hvori man derved satte Regeringen, og hvorved man da vilde bringe den til bestandig at udsætte sig for Behreidelser og Misgjendelser, naar den skulde træffe Valget imellem flere Blade, saa at den ikke havde nogen bestemt Norm at gaa frem efter. Vil man derhos gaa saa vidt som det ærede Medlem, at man, efterat der først er modtaget skriftlige Tilbud fra forskjellige Blade, skulde lade afholde Auktion, hvorved man næsten ligefrem blev tvungen til at vælge den Høistbydende, vilde man derved atter kaste Regeringen ind i den førstberørte Vanffelighed. Jeg skal ikke udtale mig nærmere om, hvilken Bei jeg antager, at man bør gaa, men det forekommer mig, at Valget nærmest maatte være imellem Et af To, enten at lade Regeringen foranstalte et Blad, der alene var et ministerielt Kundgjørelsesblad, og da navnlig ved at overlade det i Entreprise, eller ogsaa at blive ved det nu Bestaaende, men saaledes, at man inden en vis Grændse, som Billigheden tilraade, men hvorom jeg ikke kan have nogen bestemt Mening, da jeg ikke er saa nøie bekendt med Enkelthederne i disse Forhold, paalagde at svare en Afgift.

Th. Nielsen: Det er meget muligt, at det ærede Medlem har Ret i, at det ikke gaar an at lade Beskjendtgjørelserne indrykke i Lov- og Ministerialtidenden, da den allerede har et saa stort Omfang, og da det til lige er muligt, at han har Ret i, at denne Tidende har en anden Læsefreds end den, hvem disse Beskjendtgjørelser egentlig angaa; men jeg vil sige, at der kunde være en anden Udvei for at naa den samme Tanke, nemlig den at lade Beskjendtgjørelserne være en sær egen Afdeling af Lov- og Ministerialtidenden.